

מסורת הש"ס

(א) [מוספתא דרי"ה פ"ב
היי"ב] ערדין י ר"ה לד:
(ב) [מוספתא פ"ד הי"א]
(ג) [לקמן נה, ד] [פסחוס
פד] יומא חזי יבימות מב:
(ד) [תענית י"ד] יבימות
כא: עג: פד: כחיות
חא: קדושין טז, ת מז
לח: סוטה נח, כ"ק י
טז מב: פב: מכות כא:
(ו) ז"ל הרמב"ם רש"ם,
(ז) [לעיל מה, א]

תורה אור השלם

1. ובני אהרן הכהנים
יחקשו בחצצרות ודיו
לכם לחקת עולם
לדורותיכם: במדבר י"ח
2. וכיום שמחתכם
ובמועדכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עלותיכם
ועל וכו' שלמיכם ודיו
לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יי'
אלהיכם: במדבר י"ז

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה ש"ל וכו'
פסטיהן מרובים והיו
פעונים:

רבינו חננאל

ואולי לא (אמר) ולא
היה אמרין לאפקי
מדרבי: וזמן דאמי שמי
נ' תקיעות ב' שעות
צ"ל: רב כהנא לומר
אם ריח הרבה בעיניהם
לא יצא. למיך מירט אל
כלום. ודבריה דרבי סבירא
ליה דכדלוו וזמן חשיבין.
רב יודנה: פתני' שרב
שם שבתון תתן ויו' יו'
ואמר: ממני' ר' אליעזר: ר'
יעקב היא. מרלא (דאמרין
אמרין) למעלה השעירית.
ותריא': ר' אליעזר: ר'
יעקב אמר: ר' לנבי
מובח: ר' המצרי'
לי למעלה השעירית, ור'
מצדי: כלום לנבי מובח,
ותמצרי': ר' לנבי מובח
הוא ר' אליעזר: ר' יעקב.
אני מצרי' כלום למעלה
השעירית: ר' אחא ר'
אחא ר' חנינא טרומטא.
אחא ואריי' מתת: בדיה
דקמי' רב הלל: ר' לנבי
המוספין. ויפרישה ואל
בעצמה שוקיעין על
מוספ ומספ [נ'] תקיעות
הרב בעצמן. ותקיעין עליה
אפי' שם שבתון תתן.

מן **הא**. דמרח' **הי'**: **דלא** **הא** **לקיטא**
חושא **כלומר** **מזכר** **דברים** **שליש'**:
היו **שם** **אלהם** **ועשירי** **ומני** **פתיח'**
בשבת **מלא** **שפוחין** **ומחא** **ועשירי**
נינו. **דלא** **חפ'** **לדבריו** **שאין** **מור'**
יהו **לבו** **נמי** **בשבת** **בשמן** **ההו** **מ**
נע" **שמן** **ההו** **לימי** **שבת** **בשמן**.
ולמינא **ע"ס'**: **דלא** **שמעין** **מינא** **תרי**
יו **יעקב**. **לחן** **חושין** **למעלה** **הש'**
דקאמר **לבו** **ואולי** **ושמעין** **מימי** **ה**
מוסף **דילוי** **גלשה** **להבדיל** **וג'** **להבד**
שקב **ומנא** **ע"ס** **ולא** **אשמעין** **מילת**
יו **יעקב** **למדה'** **לפי** **שאין** **חושין**
תמללו **מערב** **שבת** **דמחן** **צפרק** **לולו**
שהיה **מחלל** **מערב** **שבת**. **ובצרי** **לה'**
דשבר **עליין** **ומתחנן** **ושבר** **המים** **ו**
להבטיל **ולהבדיל** **דערב** **שבת** **ואיכא**
להיות **בשבת** **היו** **שם** **מ"ח** **כ"א** **בשכ**

השנה הראשונה של
המחזור השלישי

מהו דתימא אפילו נ
יוחנן דאמר ^כשמע
שעות ביום יצא קמ"ל
מאי ולא כלום: ע"י
ואילו למעלה עשירית
רבי אליעזר בן יעקב
למעלה עשירית ר' א
^כשלש על גבי המ
עשירית אינו אומר ע"
המזבח אינו אומר למ
אליעזר בן יעקב
שערים למעלה עשירי
לאו שער הוא הלכ
ורבנן סברי כיון דתמ
המזבח למא לי הלכ
עדף כי אתא ^כר' א
אית' מתניתא בדיה
יתקנו בתצורות שא
נאמר ^כותקעתם בחצ
ועל זבחי שלמיכם ו
לפי המוספין תוקעין
לה לומר שתוקעין
תנן ע"ש שבתוך הח
איתא ליתני שבת
לה חמשין וחד א"ר
לפתיחת שערים כש
הא דלא חש לקימא
עוד אי נמי כהדר
שבתוך החג היו ע
דשמעת מינה תרתי
אליעזר בן יעקב וש
בר חנינא אלא אמ
תוקעין למילוי מים
וליתני נמי ר"ה שח
איכא תלתא מוספין מ
מוסף דשבת ע"ש
ליה לאשמעינן כדר
אמו מי קאמר ליה
הא ליתני הא ולית
מאי שייד דהאי שיי

1. טוחן ומולא סוכין ואחי
 2. דא דמנח"ן תנן בכל יום.
 3. מערים בבדיהו ואם אינם
 4. יטווד יא נמי כ' הדדי
 5. עין לפתחת שבת בשבת
 6. דכחו ארבעים ושמונה
 7. ההוא דא הוה ליה לחימני
 8. שמעט מינה דרבי אליעזר
 9. ירית אלף על גבי ההמנח
 10. דבי אחא דמוקעין על כל
 11. יל אשמעין ברישא ואחא
 12. דחמא אלף דרבי אליעזר
 13. מילי המיס בשבת. שבר
 14. וערבה (ועל ק"ה מה):
 15. טובא. כל הנוספות בחג
 16. גבי מנחח וכדרי לכו נמי
 17. טובא: וליתני ר"ה כו'. לר
 18. יום וכ"ו של שלשה מוספין:

החליל פרק חמישי סוכה

.73

מזהו דתיאט אפילו ברבנן. ואין צין דקאמך שאל יפסקין בין זה לזה הפסקה מרובה כדי לגמור שלשון דרבי אבהו דאמר צביהי ראש השנה (דף נז: וספ) שזה כדי לגמור את כולה חוזר לראש ולפסקי מדברי יוחנן דאמר שמע שמע שמע מקיעות נחשע שמע

ביום יאז דשהה מר' לגמור אה כולן
איט מחור לראש קמיל דוקא לרבי יהודה
קאמר רב כהנא משום דמקשה
ותרועה ותקיעה כולם אחת היא
ואפילו הפסקה מועטת פסות מרבי
לגמור שלשתן לא יפסיק אלא מרבי
שמינה דהפסקה תרין דלחמור בשלישי
ר"ה (סס) ותקפתה תרועה תקיעה
כפני עממה תרועה ככ"ע אכל
לרבנן לא מיישקין אי מפסיק טובא
והשתא לענין תקיעות לא נפקא לן
מיניה מרבי לרבי יהודה כפונתא
דר' אבהו ור' יוחנן וכו' פליגי אליבא
דרבנן ולענין מילי טובא בהלל
ובגמילה ובק"ש ובחפלה:

שִׁיר עֶרֶב הַפֶּסַח שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה
הַפֶּסַח עֶרֶב שֶׁנֶּחֱמָה וְשֶׁנֶּחֱמָה
תְּקִיעוֹת שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה כֹּחַ
כֵּן אֶחָד כִּדְמִי כְּמִדָּה שֶׁנֶּחֱמָה
(פֶּסַח דף סד.) וְכֵן כֵּן קוֹרְאֵה אֶת
הַלֵּל שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה פֶּסַח מִרְיִן
(א) וְהֵם עֲשׂוּיִם הַלֵּל שֶׁנֶּחֱמָה וְכֵן הֵיוּ
מִפְּסִיקִין לַשְּׁמוֹת פֶּסַח כֵּן וְכֵן
עַד שִׁקְדָּאוֹהֶם ג' פֶּסַח וְכֵן עַל גִּב
דָּמָן וְכֵן עַל פ' שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה
הֵיוּ וְכֵן גִּמְרָה פֶּסַח שֶׁנֶּחֱמָה אֶת
מִיָּה אֵין כֵּן אֶת הַיָּהּ וְנִמְרָה שֶׁנֶּחֱמָה
פֶּסַח וּמִחֲמַל כֵּן פֶּסַח שֶׁנֶּחֱמָה וְכֵן
חֶסֶד מִן הַתְּקִיעוֹת לֹא שֶׁנֶּחֱמָה
קִרְיָה מִקוּעִין וְכֵן קִרְיָה שֶׁנֶּחֱמָה
תְּקִיעוֹת כֵּן פֶּסַח קִנְיֹנֶסֶת וְכֵן
הַלֵּל מִשְׁמַע כֵּן דָּמָן הַחֶסֶד קִרְיָה
אֶת הַלֵּל אֶת גִּמְרָה שֶׁנֶּחֱמָה וְכֵן
שֶׁנֶּחֱמָה עַל פ' שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה
שְׁמַע שֶׁנֶּחֱמָה כֵּן רִאשׁוֹנָה אֶת הַתְּחִלָּה
פֶּסַח שֶׁנֶּחֱמָה מִעוֹלָם וְעוֹד שְׁמַע
נִרְאֵה פֶּסַח הֵיוּ מִקוּעִין כִּדְמִי
כְּסוֹף מִסַּת תְּמִיד גִּבִּי שֶׁנֶּחֱמָה
דְּכִי הֵיוּ נִצְרִי הִגִּיעוּ לַפֶּרֶק תְּקִיעוֹ
וְהַשְׁמָחָה הֵם עַל כֵּן מִקְרָה
וְעַל כֵּן תְּקִיעוֹת הַשְׁמָחָה וְכֵן פֶּסַח
יֵם כִּלְלִי מִדְר' יִהְיֶה דָּמָן מִיָּמֵינוּ
שֶׁנֶּחֱמָה לִשְׁמֵי לֵאמֹר הִגִּיעוּ לַיָּמֶר
אֲדָמָה שְׁמַע דָּמָה אֲדָמָה הֵיוּ תְּחִלָּה
הַפֶּרֶק וְהוּדוֹ נִמִּי תְּחִלָּה הַפֶּרֶק
כִּדְמִי פֶּרֶק לִלְבֵּל הַגּוֹל (שֶׁנֶּחֱמָה דף
נח.) וְכֵן מִכָּאן שְׁמָחָה לְעוֹת נִרְאֵה
פֶּסַח וְכֵן מִכָּאן מִשְׁמַע שְׁמָחָה

ההלל של תקיעות כדמנן פרק תמיד נשחטו (פסחים דף טז.)
ונגזלו לזמות העזרה תקעו והרעו ותקעו וכן לגל פזין ופרק
ומנאל להלל אחד תשע תקיעות וכן לכל כה וכה ואין לך כה
ואת היותו מותר הלל אחד ולרבנן ומנאל לשלשה כמות שלשה
הללות ובהן כ"ו תקיעות אפילו בשלל היו שניות את ההלל כלל
ובשכחי שניות נפשי תקיעות טובא אלל היו דפקין ליה קאמר
דשירי וזה דמנן אין מוסיפין על מ"ה מה מצי לאקשוי אמרין
ומוסיפין דבן רביא דשמות את ההלל אבל בללו היו פסוקין
ומעשה מערב הפסוק שחל להיות בשעת דנפשי לרבי יהודה ולרבנן
ומשי כיון ליתיה בכל שנה לא קא חשיב ומה שפירש בקונטרס
שבתה קוראה את הלל לא היתה הכה קוראה אלל הלויס קוראים
ואת יחזקל כחוספת דפקסיה הלויס היו עומרים על דוכן ואומרים
ואת ההלל בשיר אם גמרו שנו ואם שנו ואש"ו שלל ששנו
ומימיסא ח"ו יהודה מימיסא של כה שלשית את הגשע לומר
אחבתי כחוספת הלויס לומר אחבתי בשחטות פסחין:

אחא מותצין אס איזא דמוקעין לכל מוסף לימי ר"ה שחל
דדרכי אליעזר בן יעקב. דמי להו ולא חשיב דלמעלה העשרית:
ערב

המסמך, הנה מ"ת תכנון בערך התחתון, ושניר ולא שואה במסמך, ושניר ושניר 11, כל שניר רא

עין משפט
נר מצוה

י"א ח"י פ"ו מהלכות כלי
המקדש כ"ו :

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (המש')

[illegible]